

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลวังอ่าง

เรื่อง

การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๑

องค์การบริหารส่วนตำบลวังอ่าง

อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลวังอ่าง

เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลวังอ่าง ว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ องค์การบริหารส่วนตำบลวังอ่าง โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลวังอ่าง และนายอำเภอชะอวด จึงตราข้อบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลวังอ่าง เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๑”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลวังอ่าง ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การเลี้ยงสัตว์ในที่เลี้ยงสัตว์

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การเลี้ยงสัตว์ในลักษณะที่มีการปล่อยให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ รวมทั้งการสละการครอบครองสัตว์

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือสถานที่ในลักษณะอื่นที่ใช้ในการควบคุมสัตว์ที่เลี้ยง

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่า ผู้ครอบครองสัตว์ด้วย

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชน และประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือสัญจรได้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบลวังอ่าง

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

ข้อ ๕ เพื่อประโยชน์ในการรักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่นหรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ให้พื้นที่ในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลวังอ่าง เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ดังนี้

๕.๑ ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ประเภท ช้าง ม้า โค กระบือ สุกร แพะ แกะ สุนัข แมว หรือสัตว์อื่น ๆ โดยเด็ดขาด

๕.๑.๑ สถานที่ราชการ เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยช้าง ม้า โค กระบือ สุกร แพะ แกะ สุนัข แมว หรือสัตว์อื่น ๆ โดยเด็ดขาด

๕.๑.๒ เขตพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่งที่เป็นชุมชนหนาแน่น เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยช้าง ม้า โค กระบือ สุกร แพะ แกะ โดยเด็ดขาด

๕.๑.๓ สถานที่หรือแหล่งท่องเที่ยว เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยช้าง ม้า โค กระบือ สุกร แพะ แกะ สุนัข แมว หรือสัตว์อื่น ๆ โดยเด็ดขาด

๕.๑.๔ ศาสนสถาน เช่น วัด สำนักสงฆ์ มัสยิด โบสถ์ เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยช้าง ม้า โค กระบือ สุกร แพะ แกะ สุนัข แมว หรือสัตว์อื่น ๆ โดยเด็ดขาด

๕.๑.๕ บริเวณรอบหนอง บึง หรือแหล่งน้ำสำหรับอุปโภคบริโภคของชุมชนเป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยช้าง ม้า โค กระบือ สุกร แพะ และแกะ โดยเด็ดขาด

๕.๑.๖ บริเวณแหล่งน้ำสำหรับใช้ในการผลิตน้ำประปาในระบบกิจการประปาหมู่บ้านเป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยช้าง ม้า โค กระบือ สุกร แพะ และแกะ โดยเด็ดขาด

๕.๑.๗ บริเวณที่หรือทางสาธารณะที่ใช้ประโยชน์หรือสัญจร เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยช้าง ม้า โค กระบือ สุกร แพะ และแกะ โดยเด็ดขาด

๕.๒ ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์เกินจำนวนที่กำหนดดังนี้

๕.๒.๑ กำหนดให้เขตพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลวังอ่างทั้งหมด เป็นเขตห้ามเลี้ยงสุนัขหรือแมว เกินกว่า ๒ ตัว

๕.๒.๒ กำหนดให้เขตพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลวังอ่างทั้งหมด เป็นเขตห้ามเลี้ยงม้า โค กระบือ สุกร แพะ และแกะ เกินกว่า ๑๐๐ ตัว

๕.๒.๓ กำหนดให้เขตพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลวังอ่างทั้งหมด เป็นเขตห้ามเลี้ยงเป็ด ไก่ เกินกว่า ๕๐๐ ตัว

๕.๓ ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตที่การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ต้องอยู่ภายใต้มาตรการดังนี้

๕.๓.๑ กำหนดให้เขตพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลวังอ่างทั้งหมด เป็นเขตให้เลี้ยงหรือปล่อยสุนัขและแมว โดยให้ดำเนินการภายใต้มาตรการดังต่อไปนี้

(๑) เจ้าของสุนัขและแมวต้องดำเนินการขึ้นทะเบียนสุนัขและแมวต่อองค์การบริหารส่วนตำบลวังอ่าง

(๒) เจ้าของสุนัขและแมว ต้องจัดการให้สุนัขและแมวทุกตัวได้รับการฉีดวัคซีนจากสัตวแพทย์ หรือผู้ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากสัตวแพทย์ ผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ หรือจากหน่วยงานของรัฐ โดยการฉีดวัคซีนครั้งแรกเมื่อสุนัขและแมวนั้นมีอายุตั้งแต่สองเดือนขึ้นไปแต่ไม่เกินสี่เดือน และได้รับการฉีดวัคซีนครั้งต่อไปตามระยะเวลาที่กำหนดในใบรับรองการฉีดวัคซีน

(๓) หากเจ้าของสุนัขหรือแมวพบเห็นอาการ หรือสงสัยว่าสุนัขและแมวในครอบครองมีอาการของโรคพิษสุนัขบ้าให้กักสุนัขและแมวไว้ และแจ้งต่อองค์การบริหารส่วนตำบลวังอ่างโดยทันที เพื่อประโยชน์ในการควบคุมโรค ทั้งนี้องค์การบริหารส่วนตำบลวังอ่าง จะประสานสำนักงานปศุสัตว์อำเภอหรือสำนักงานสาธารณสุขอำเภอแล้วแต่กรณี เพื่อดำเนินการต่อไป

(๔) ในกรณีที่เกิดการระบาดของโรคพิษสุนัขบ้าในพื้นที่ตามประกาศเขตกำหนดโรคระบาดชั่วคราว ให้เจ้าของสุนัขหรือแมวทำการควบคุมสุนัขหรือแมวไว้ ณ สถานที่เลี้ยง จนกว่าจะสิ้นสุดระยะเวลาตามประกาศ

(๕) ให้เจ้าของสุนัขและแมวดูแลสถานที่เลี้ยงให้สะอาดและถูกสุขลักษณะ อยู่เสมอ รวมทั้งควบคุมดูแลมิให้ก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญหรือเป็นอันตรายต่อผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง

(๖) เมื่อนำสุนัขและแมวออกจากสถานที่เลี้ยง ให้เจ้าของสุนัขและแมว ควบคุมดูแลสุนัขและแมว มิให้ก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญหรือเป็นอันตรายต่อบุคคลอื่น

๕.๓.๒ กำหนดให้เขตพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลวังอ่างทั้งหมด เป็นเขตให้เลี้ยงหรือปล่อยโค กระบือ สุกร แพะ และแกะ โดยให้ดำเนินการภายใต้มาตรการดังต่อไปนี้

(๑) สถานที่ตั้งต้องอยู่ห่างจากชุมชน วัด ศาสนสถาน สถาบันการศึกษา หรือสถานที่อื่น ๆ ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ในระยะที่ไม่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพ และไม่ก่อเหตุรำคาญต่อชุมชน โดยต้องมีระยะห่างจากสถานที่ที่กล่าวข้างต้นและแหล่งน้ำสาธารณะ ควรมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๑๐๐ เมตร

(๒) จัดให้มีบริเวณเลี้ยงสัตว์เป็นสัดส่วน และอยู่ห่างเขตที่ดินสาธารณะหรือที่ดินต่างเจ้าของและต้องมีที่ว่างอันปราศจากหลังคาหรือสิ่งใดปกคลุม โดยรอบบริเวณเลี้ยงสัตว์นั้นไม่น้อยกว่า ๒๐ เมตร ทุกด้าน เว้นแต่ด้านที่มีแนวเขตที่ดินติดต่อกับที่ดินของผู้ประกอบกิจการประเภทเดียวกัน ตามข้อกำหนดนี้

(๓) สถานที่ประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ต้องตั้งอยู่ในบริเวณที่ไม่มีน้ำท่วมขัง

(๔) โรงเรือนเลี้ยงสัตว์ต้องเป็นอาคารเอกเทศ มั่นคงแข็งแรง มีลักษณะเหมาะสมแก่การเลี้ยงสัตว์ ไม่มีการพักอาศัยหรือประกอบกิจการอื่นใด

(๕) พื้นโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ทำด้วยวัสดุแข็งแรง พื้นผิวเรียบทำความสะอาดง่าย มีความลาดเอียงที่เหมาะสมให้น้ำหรือสิ่งปฏิกูลไหลลงทางระบายได้โดยสะดวก

(๖) หลังคาทำด้วยวัสดุแข็งแรง มีความสูงจากพื้นที่เหมาะสม และมีช่องทางให้แสงสว่างหรือแสงแดดส่องภายในอาคารอย่างทั่วถึง

(๗) โรงเรือนเลี้ยงสัตว์ต้องมีที่ขังและที่ปล่อยสัตว์กว้างขวางเพียงพอ คอกสัตว์กันเป็นสัดส่วนเหมาะสมกับจำนวนสัตว์ ไม่ให้สัตว์อยู่อย่างแออัด

(๘) ต้องทำความสะอาด กวาด ล้างพื้นโรงเรือนเลี้ยงสัตว์และบริเวณโดยรอบโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ให้สะอาดทุกวัน ต้องจัดให้มีที่กักเก็บมูลสัตว์โดยเฉพาะ เพื่อป้องกันเหตุเดือดร้อนรำคาญอันเนื่องมาจากกลิ่นและไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์และแมลงนำโรค

(๙) กรณีที่มีการระบาดของโรคติดต่อที่เกี่ยวข้องกับสัตว์ในเขตพื้นที่ ต้องจัดให้มีวิธีการควบคุมป้องกันมิให้เกิดการปนเปื้อนของเชื้อโรคในสถานที่เลี้ยงสัตว์ ทั้งในตัวสัตว์ อาหาร น้ำใช้ คนเลี้ยงและสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ

๕.๓.๓ กำหนดให้เขตพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลวังอ่างทั้งหมด เป็นเขตให้เลี้ยงหรือปล่อยเป็ด ไก่ โดยให้ดำเนินการภายใต้มาตรการดังต่อไปนี้

(๑) สถานที่ตั้งต้องอยู่ห่างจากชุมชน วัด ศาสนสถาน สถาบันการศึกษา หรือสถานที่อื่น ๆ ในระยะที่ไม่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพ และไม่ก่อเหตุรำคาญต่อชุมชน โดยต้องมีระยะห่างจากสถานที่ที่กล่าวข้างต้นและแหล่งน้ำสาธารณะ ควรมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๑๐๐ เมตร

(๒) สถานประกอบกิจการเลี้ยงเป็ด ไก่ ต้องตั้งอยู่ในบริเวณที่ไม่มีน้ำท่วมขัง อยู่ห่างจากแหล่งน้ำสาธารณะไม่น้อยกว่า ๑๐๐ เมตร และต้องมีการป้องกันการไหลของน้ำเสียและสิ่งปนเปื้อนลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะ ในกรณีที่มีการชะล้างของน้ำฝน

(๓) สถานประกอบกิจการเลี้ยงเป็ด ไก่ ต้องจัดให้มีบริเวณเลี้ยงไก่ เป็นสัดส่วน อยู่ห่างจากเขตที่ดินสาธารณะหรือที่ดินที่มีเจ้าของ และต้องมีที่ว่างอันปราศจากหลังคาหรือสิ่งใดปกคลุมโดยรอบบริเวณเลี้ยงสัตว์นั้นไม่น้อยกว่า ๑๕ เมตรทุกด้าน เว้นแต่ด้านที่มีแนวเขตติดต่อกับที่ดินของผู้ประกอบกิจการประเภทเดียวกันให้ใช้หลักเกณฑ์ตามข้อ (๑)

(๔) โรงเรือนเลี้ยงเป็ด ไก่ ต้องเป็นอาคารเอกเทศ มั่นคงแข็งแรง พื้นโรงเรือนต้องเป็นพื้นแน่นหรือทำด้วยวัสดุที่มีความแข็งแรง ไม่เปียกชื้น ไม่มีน้ำขัง ทำความสะอาดง่าย พื้นที่ใช้ในการเลี้ยงเพียงพอ เพื่อให้เป็ด ไก่ อยู่อย่างสบาย ไม่แออัด เป็นไปตามข้อกำหนดของกรมปศุสัตว์

(๕) ต้องมีการบำบัดน้ำเสียให้ได้มาตรฐานน้ำทิ้งตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ก่อนปล่อยออกสู่ภายนอกสถานประกอบกิจการเลี้ยงเป็ด ไก่ และต้องดูแลทางระบายน้ำไม่ให้อุดตัน กรณีที่ไม่มีการระบายน้ำทิ้งออกนอกสถานประกอบกิจการเลี้ยงเป็ด ไก่ ผู้ประกอบกิจการต้องมีการจัดการน้ำเสียที่เกิดขึ้นทั้งหมด โดยต้องมีการป้องกันไม่ให้มีน้ำเสียหรือกลิ่นเหม็นกระทบต่อสิ่งแวดล้อมภายนอก

(๖) ต้องมีการจัดการหรือควบคุมปัญหากลิ่นเหม็น และแมลงพาหะนำโรค ไม่ให้ส่งผลกระทบต่อชุมชนโดยรอบ

(๗) หลังนำเป็ด ไก่ ออกจากโรงเรือนเลี้ยงต้องทำความสะอาด และฆ่าเชื้อโรงเรือนเลี้ยงและบริเวณโดยรอบ และปิดพักโรงเรือนเลี้ยงในระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๗ - ๒๑ วัน หรือตามข้อกำหนดของกรมปศุสัตว์

(๘) เมื่อพบเป็ด ไก่ ป่วย ต้องแยกเป็ด ไก่ ป่วยออกจากสัตว์ปกติ หากสงสัยว่าเป็ด ไก่ป่วย เป็นโรคระบาด เช่น นิวคาสเซิล ไข้หวัดนก เป็นต้น ต้องแจ้งเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องโดยเร่งด่วน และดำเนินการตามที่เจ้าหน้าที่กำหนดอย่างเคร่งครัด ตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

กรณีพบผู้ป่วยภายในสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ที่สงสัยว่ามีสาเหตุมาจากโรคระบาดจากเป็ด ไก่ ให้รีบนำตัวส่งแพทย์เพื่อทำการตรวจวินิจฉัยโรคโดยทันที และปฏิบัติตามคำแนะนำ รวมทั้งให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่สาธารณสุขในพื้นที่ในการป้องกันและควบคุมโรค

(๙) ต้องมีการควบคุมป้องกันสัตว์และแมลงพาหะนำโรคในสถานประกอบกิจการเลี้ยงเป็ด ไก่ เช่น หนู แมลงวัน แมลงสาบ เป็นต้น ที่อาจเป็นแหล่งเพาะพันธุ์เชื้อโรค หรืออาจก่อให้เกิดความเสี่ยงในการแพร่กระจายของเชื้อโรคติดต่อ หรือก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญต่อผู้อาศัยในบริเวณใกล้เคียง

(๑๐) การทำลายซากเป็ด ไก่ เพื่อป้องกันการเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของสัตว์และแมลงพาหะนำโรค ให้ดำเนินการทำลายโดยการเผา ต้องมีสถานที่เผา เตาเผา อยู่ในบริเวณที่เหมาะสม เเผาซากจนหมด และการเผาต้องไม่ก่อให้เกิดมลพิษหรือเหตุรำคาญ กรณีทำลายโดยวิธีการฝัง ต้องมีเนื้อที่เพียงพอ และไม่อยู่ในบริเวณที่มีน้ำท่วมถึง ไม่มีน้ำขัง ห่างจากแหล่งน้ำไม่น้อยกว่า ๓๐ เมตร ใช้น้ำยาฆ่าเชื้อโรคที่เหมาะสมทำการราดหรือโรยปูนขาวบนส่วนต่าง ๆ ของซากเป็ด ไก่จนทั่ว และให้ฝังซากได้ระดับผิวดินไม่น้อยกว่า ๕๐ เซนติเมตร หรือหากซากเป็ด ไก่มีจำนวนมากให้ทำการพูนดินกลบหลุมเหนือระดับผิวดินไม่น้อยกว่า ๕๐ เซนติเมตร ซึ่งการฝังกลบนี้ต้องสามารถป้องกันการคืบคลานของสัตว์ได้ และต้องเป็นไปตามข้อกำหนดของกรมปศุสัตว์หรือปฏิบัติตามคู่มือการปฏิบัติงานของกรมปศุสัตว์

๕.๓.๔ สำหรับสถานประกอบการที่ดำเนินกิจการเลี้ยงสัตว์ก่อนข้อบัญญัติฉบับนี้มีผลบังคับใช้ มิให้นำความในข้อ ๕ , ๕.๓.๒ , (๑) และข้อ ๕ , ๕.๓.๓ , (๑) (๒) มาใช้บังคับ แต่สถานประกอบการต้องดำเนินการตามมาตรการที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัติฉบับนี้โดยเคร่งครัด

ข้อ ๖ ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะอันเป็นการฝ่าฝืนข้อ ๕ โดยไม่ปรากฏเจ้าของ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกักสัตว์ดังกล่าวไว้เป็นเวลาอย่างน้อยสามสัปดาห์ เมื่อพ้นกำหนดแล้วยังไม่มีผู้ใดมาแสดงหลักฐานการเป็นเจ้าของเพื่อรับสัตว์คืน ให้สัตว์นั้นตกเป็นขององค์การบริหารส่วนตำบลข้างล่าง แต่ถ้าการกักสัตว์ไว้อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้นหรือสัตว์อื่นหรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์นั้นตามควรแก่กรณีก่อนถึงกำหนดเวลาดังกล่าวก็ได้ เงินที่ได้จากการขายหรือขายทอดตลาดเมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายทอดตลาดและค่าเลี้ยงดูสัตว์แล้วให้เก็บรักษาไว้แทนสัตว์

ในกรณีที่มิได้มีการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์ตามวรรคหนึ่งและเจ้าของสัตว์มาขอรับสัตว์คืนภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง เจ้าของสัตว์ต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงดูสัตว์ให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลข้างล่าง ตามจำนวนที่ได้จ่ายจริงด้วย

ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบนั้นเป็นโรคติดต่ออันอาจเป็นอันตรายต่อประชาชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควรได้

ข้อ ๗. ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลข้างล่าง ในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้

ข้อ ๘ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๙ ให้นายกององค์การบริหารส่วนตำบลข้างล่าง รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๖๒

ลงชื่อ.....

(นายดิเรก หนูสาย)

นายกององค์การบริหารส่วนตำบลข้างล่าง

เห็นชอบ

ลงชื่อ.....

(นายอภิรักษ์ สิริโสม)

ตำแหน่ง นายอำเภอ

วันที่ ๕ มี.ค. ๒๕๖๒